

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1975 r.

w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnikom określonym w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230), zwanej dalej „ustawą”, przysługują ulgi inwestycyjne, poza wypadkami wymienionymi w art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, jeżeli:

- 1) zakupią samochody ciężarowe, samochody dostawcze lub ciągniki na potrzeby własnego zakładu rzemieślniczego,
- 2) przeprowadzą remonty budynków lub lokali w celu dostosowania ich do wykonywania w nowym miejscu działalności określonej w art. 1 ust. 1 ustawy,
- 3) wybudują na gruncie stanowiącym własność Państwa, na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności w zakresie rzemiosła, pawilony przechodzące po określonym czasie na własność Państwa,
- 4) sfinansują z własnych wkładów prowadzoną przez spółdzielnię rzemieślniczą budowę pawilonów na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności w zakresie rzemiosła.

§ 2. Ulgi inwestycyjne z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy dotyczą tylko nowo wzniesionych budynków, które zgodnie z dokumentacją projektową są przeznaczone do wykonywania zgłoszonej działalności. Z tytułu budowy budynków mieszkalno-pensjonatowych ulgi inwestycyjne przysługują, jeżeli powierzchnia użytkowa budynku nie przekracza 220 m², a na cele mieszkalne właściciela budynku przeznaczonych jest nie więcej niż 50% powierzchni użytkowej.

§ 3. 1. Ulgi inwestycyjne przysługują również podatnikom, którzy dokonali inwestycji w okresie nie przekraczającym dwóch lat przed rozpoczęciem działalności.

2. Ulgi inwestycyjne z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy i w § 1 pkt 2 przysługują z tytułu nakładów poniesionych tylko na jeden budynek (lokal).

§ 4. Ulgi inwestycyjne przysługują, gdy nakłady inwestycyjne przekraczają:

- 1) 50.000 zł, jeżeli chodzi o inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy i § 1,
- 2) 10.000 zł w ciągu roku podatkowego, jeżeli chodzi o inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 5. Ulgi inwestycyjne przysługują, jeżeli sumy wydatkowane na inwestycje całkowicie obciążają podatnika i nie zostaną mu zwrócone w jakiegokolwiek formie.

§ 6. 1. Ulgi inwestycyjne ustala się w wysokości:

- 1) 30% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 ustawy i w § 1 pkt 2—4,
- 2) 15% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w § 1 pkt 1.

2. Jeżeli inwestycje dotyczą budowy budynku, którego część jest przeznaczona do wykonywania działalności, a część na lokal mieszkalny, nakłady inwestycyjne na część budynku przeznaczoną do wykonywania działalności przyjmuje się w wysokości odpowiadającej stosunkowi jej powierzchni do ogólnej powierzchni użytkowej budynku.

§ 7. 1. Wysokość kwot wydatkowanych na inwestycje ustala się wyłącznie na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) stwierdzających zakup materiałów i poniesione koszty robocizny obcej, jeżeli chodzi o inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy i § 1 pkt 2 i 3, oraz zakup maszyn, urządzeń, samochodów i ciągników, jeżeli chodzi o pozostałe inwestycje. Przy ustalaniu kwot wydatkowanych na inwestycje nie uwzględnia się innych nakładów.

2. W wypadkach, o których mowa w § 1 pkt 4, wysokość kwot wydatkowanych na inwestycje ustala się według zasad określonych w ust. 1 — proporcjonalnie do udziału rzemieślnika w ogólnej sumie wkładów do spółdzielni na budowę pawilonów rzemieślniczych.

§ 8. Łączna kwota ulg inwestycyjnych z tytułu wszystkich inwestycji ukończonych w okresie pięciu lat nie może przekroczyć kwoty:

- 1) 200.000 zł na jeden zakład rzemieślniczy, jeżeli wykonywane są w nim usługi dla ludności lub produkcja towarów rynkowych i obrót z wykonywania tych świadczeń wynosi co najmniej 85% ogólnego obrotu rocznego,
- 2) 200.000 zł na jeden zakład rzemieślniczy, jeżeli wykonywane są w nim usługi dla ludności i innych odbiorców w zakresie mechaniki pojazdowej, blacharstwa pojazdowego lub lakiernictwa pojazdowego,
- 3) 100.000 zł na jeden zakład rzemieślniczy należący do grupy rzemiosł w zakresie produkcji materiałów budowlanych, jeżeli nie są spełnione warunki określone w pkt 1,
- 4) 50.000 zł na jeden zakład rzemieślniczy w pozostałych wypadkach,
- 5) 200.000 zł na jeden zakład przemysłu gastronomicznego lub pensjonat.

§ 9. 1. Kwotę ulg inwestycyjnych potrąca się z podatku dochodowego lub zryczałtowanych podatków obrotowego i dochodowego albo opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła na podstawie potwierdzenia zgłoszenia, należnych z tytułu prowadzenia zakładu za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została zakończona inwestycja, a w wypadkach określonych w § 3 ust. 1 — za okres od miesiąca, w którym rozpoczęto działalność.

2. Okres potrącania ulg inwestycyjnych z podatków (opłaty skarbowej) wynosi pięć lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym została zakończona inwestycja, a w wypadkach określonych w § 3 ust. 1 — od roku podatkowego, w którym rozpoczęto działalność.

3. Jeżeli podatnik poza działalnością objętą ulgami inwestycyjnymi ma inne źródło lub źródła przychodów, kwotę ulg potrąca się z tej części podatku, jaka przypada proporcjonalnie na działalność objętą ulgami.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, gdy małżonkowie, posiadając odrębne źródła przychodów, są opodatkowani łącznie podatkiem dochodowym.

5. Kwotę ulg inwestycyjnych przypadającą od nakładów poniesionych z pożyczek bankowych potrąca się z podatków (opłaty skarbowej) odpowiednio w miarę spłaty tych pożyczek, nie dłużej jednak niż przez pięć lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym została zakończona inwestycja. Do kwoty spłaconych pożyczek nie wlicza się odsetek uiszczonych od tych pożyczek.

§ 10. 1. Jeżeli podatnik na podstawie szczególnych przepisów korzysta ze zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej) z tytułu uruchomienia nowego zakładu, na poczet ulg inwestycyjnych z tytułu nakładów dokonanych przed uruchomieniem zakładu oraz w okresie korzystania ze zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) zalicza się należności, jakie z tytułu podatku dochodowego lub zryczałtowanych podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej) podatnik byłby obowiązany uiszczyć, gdyby nie korzystał ze zwolnienia.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, ustala się w takiej formie i wysokości, w jakiej podatnik byłby obowiązany je opłacać w zależności od przysługującej mu formy opodatkowania (karta podatkowa, opłata skarbową, ryczałt lub zasady ogólne), i o kwotę tych należności zmniejsza się kwotę ulg inwestycyjnych.

§ 11. 1. W razie przeniesienia własności przedmiotu, w związku z którym przyznane były ulgi inwestycyjne, zbywca traci prawo do dalszego korzystania z ulg, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zbycie tego przedmiotu.

2. W wypadku określonym w ust. 1 nabywcy nie przysługują ulgi inwestycyjne, chyba że nabycie nastąpiło w drodze dziedziczenia zakładu, a spadkobierca prowadzi nadal otrzymany w spadku zakład lub nabywcą zakładu jest osoba wykształcona w rzemiosle i samodzielną działalność w zakresie rzemiosła podejmuje po raz pierwszy, a zbywcą zakładu jest rzemieślnik przechodzący na emeryturę lub rentę.

§ 12. Jeżeli podatnik korzystał z ulg inwestycyjnych z tytułu zakupu maszyny lub urządzenia, które zbył przed upływem pięciu lat od daty zakupu, nie może korzystać z ulg z tytułu zakupu w okresie tych pięciu lat takiej samej maszyny lub takiego samego urządzenia.

§ 13. 1. Jeżeli podatnik w okresie korzystania z ulg inwestycyjnych utracił uprawnienie do wykonywania działalności, w związku z którą uzyskał ulgi, lub nie dotrzymał warunku określonego w art. 1 ust. 2 ustawy, traci on prawo do ulg, poczynając od roku podatkowego, w którym zaszła ta okoliczność.

2. W razie niezachowania przez podatnika warunków określonych w § 8 pkt 1 i 2 w okresie korzystania z ulg inwestycyjnych — ulgi nie mogą przekroczyć kwoty 100.000 zł w wypadku, gdy podatnik prowadzi zakład rzemieślniczy należący do grupy rzemiosł w zakresie produkcji materiałów budowlanych, a w pozostałych wypadkach — 50.000 zł.

§ 14. W wypadkach określonych w § 11—13 podatnik jest obowiązany zawiadomić w terminie 7 dni właściwy organ administracji państwowej stopnia podstawowego o utracie prawa do korzystania z ulg inwestycyjnych (ewentualnie w danej wysokości) i wyrównać podatek (opłatę skarbową) za okres, w którym ulgi nie przysługują lub przysługują w niższej wysokości.

§ 15. Rada narodowa stopnia wojewódzkiego może na obszarze województwa lub jego części:

- 1) zmniejszyć wysokość ulg określoną w § 6 ust. 1 w stosunku do niektórych grup podatników objętych ulgami, nie niżej jednak niż do 10% sum wydatkowanych na inwestycje,
- 2) zmniejszyć łączną kwotę ulg określoną w § 8 pkt 1—3 i 5 w stosunku do niektórych rodzajów działalności wymienionych w tych przepisach, nie niżej jednak niż do 50.000 zł,
- 3) podwyższyć łączną kwotę ulg określoną w § 8 pkt 4 do kwoty 100.000 zł dla tych rodzajów rzemiosł, które uzna za szczególnie potrzebne na swoim terenie.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski